

i et Hjørne af Valgkredsen, og han ved, at ved at flytte Valgstedet til Gudme, saaledes som det blev gjort gældende ved 2den Behandling af Sagen og ogsaa i Gaar, flyttede vi Valgstedet hen til en Egn, der er langt mere tæt befolket, og vi flyttede det hen paa et Sted, hvor det kom til at ligge centralt i Valgkredsen. Naar derfor det ærede Medlem sagde, at der var lige megen Ulempe ved begge disse Steder, udtalte det ærede Medlem noget, som han absolut, naar han tænker vel derover, vil finde, er urigtigt. Ja, sagde det ærede Medlem, men derved begaar man en stor Uret mod Kværndrup og det store Gislev Sogn. Kværndrup har ifølge statistisk Tabelværk for 1892 257 Bølgere, og Gudme-Brudager har 299 Bølgere. Men nu vil det ærede Medlem indrømme mig, at der er ikke længere fra Gudme til Kværndrup end fra Kværndrup til Gudme, og naar det ærede Medlem husker paa, at Gudme har flere Bølgere end Kværndrup, hvorfor er det ærede Medlem saa bange for at flytte Valgstedet til Gudme? Dertil kommer, at det store Gislev Sogn, der særlig har det ærede Medlems Opmærksomhed, har 317 Bølgere, medens derimod Øvre-Bejstrup og Hesselager, der ligge ikke lidt østligere end Gudme og Gudme-Brudager tilsammen have 606 Bølgere, saa det ærede Medlem vil indrømme mig, at med disse Tal, som ikke kunne omdisputeres, ville vi, naar vi henlægge Valgstedet til Gudme, saa et Valgsted, der har mere central Beliggenhed, og som er mere bekendt for Bølgernes store Flertal. Men, siger det ærede Medlem, naar der bliver anlagt en Jærnbane, kan der blive Tale om at flytte Valgstedet. Ja, hvis der ikke var Tale om at bygge en Jærnbane, som det ærede Medlem vil vide, allerede er kommen saa vidt, at Jærnen er udstukket, saa vilde jeg have foreslaaet Guldbjerg som Valgsted, men da denne Bane allerede er under Behandling, er det fuldt forsvaret, at man flytter Valgstedet til Gudme. Men selv om vi ikke fik en Bane, der gik gennem Gudme, saa vilde Gudme dog være et mere centralt beliggende Sted, og jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ikke vil bestride Rigtigheden af den Paastand, at hvis Bølgernes Flertal maatte afgøre, enten Kværndrup eller Gudme skulde være Valgstedet, vilde det absolut blive Gudme. Jeg vil derfor sige, at jeg meget beklager, at det ærede Medlem saa vel som Ordføreren har indtaget en saadan Stilling til dette Forslag, men det skal ikke afholde mig fra paa det bedste at anbefale det Vædringsforslag, der gaar ud paa at flytte Valgstedet fra

Kværndrup til Gudme. Jeg vil sige, at hvis jeg kunde fæste Vid til den ærede Ordførers og det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds's Udtalelser om, at naar vi saa denne Bane bygget, saa vilde de hjælpe os til at saa flyttet Valgstedet, skulde det glæde mig, men i dette Øjeblik, da vi staa over for Sagens Afgørelse, vilde jeg hellere have, at de havde givet deres Tilslutning nu.

Med Hensyn til det ærede Medlems Tale i Gaar maa jeg indrømme, at det ærede Medlem var højt oppe. Det ærede Medlem talte om Enighed og var særlig stolt af den Enighed, der var til Stede i Regeringspartiet. Jeg vil ogsaa indrømme det ærede Medlem, at Enighed er en stor og skøn og god Ting, men der er en Ting, der er nødvendig for virkelig at prise den Enighed, og det er, at vedkommende ere enige om noget godt. Men naar Tilfældet er som her, at Flertallet er enigt om at føre et Forslag igennem, som er i aabenbar Strid med Grundloven, som er uretfærdigt og ubilligt i den Grad, at et saadant lille simpelt og let overflueligt Forslag, som det, jeg anbefaler, ikke kan gaa igennem, saa priser jeg ingenlunde den Enighed, og jeg misunder ikke det ærede Medlem den Glæde, at han staa midt i den Enighed. Over for den Udtalelse, det ærede Medlem fremkom med om, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) og Mindretallet i det hele sagde „alt eller intet“, forstaaer jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem kunde saa sig til at sige dette, straks efter at det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds havde talt til Fordel for det af Regeringen i 1890 indbragte Lovforslag om en ny Valgkredsfordeling. Det forstaaer jeg ikke, thi det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at ved dette Forslag saa vi fra Vestres Side slet ikke alt, hvad vi ønske, tværtimod. Men det er den Slags Talemaader og Stikord, som vi have hørt saa mange af, og som det ærede Medlem er i særlig Grad egnet og stiftet til at stikke ud. Hvad angaar de Citater, han kom med i Gaar, hvor han drog det ærede Medlem fra Odder (Veth-Spenjen) frem, da kom jeg der til at tænke paa det gamle Ordssprog, at Spot og Stade følges ad, thi det ærede Medlem stod og ironiserede over den Betragtning, der var gjort gældende i den Pjece, og sagde: „Det er ikke mine Ord“, men han kunde godt have tilføjet: „men det er min Politik“, og derved kom det ærede Medlem for Stade at plagiere den Politik, som har fundet en Talsmand i det ærede Medlem for Odder i hans Pjece. Men heller ikke i den Hæn-